

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת ויחי תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויחי תשפ"ב – גלות וגאולה

בקשר שלנו, של עם סגולה עם בורא עולם?
– אז הכל מתחיל מאתנו.

אז הגלות: עם ישראל יורד לגלות גם בתור
עונש – זה עונש גלות, בפרט, בכלל, בכל
התקופות שיש עונש כזה – והולך לשם
לסבול, הסתלקות האור, גלות השכינה,
השכינה יוצאת לגלות.

זאת אומרת שה' יתברך מסתתר מהעולם
– הסתר פנים לכלל. לפעמים לצדיקים
הגדולים בכל דור ודור, יש להם גילוי או
רוח הקודש או משהו. אבל כלל העם – לא.
כלל העולם, בטח שלא.

"עולם כמנהגו נוהג" – והוא נוהג בחושך,
עם אורות מכובים ובלי רשיון... ככה
המצב. וידי האומות על העליונה. ואנחנו
לזנב והם לראש.

מה כל כך משנה מי בראש? כן, במקרה
הזה – זה משנה, זה משנה מאד: עם
ישראל, כשהוא לא נמצא בראש, אז הוא
סובל רדיפות ופוגרומים ושואה וצרות
צרורות. ובנוסף הוא גם לא עושה את
תפקידו, וזה חילול ה'.

וכל זה – זה הגלות, הבלבול, ההתבוללות
לפעמים ה' ישמור, להיות ככל העמים. ה'
לא מאפשר לנו להיות ככל העמים, אז הוא
מביא עלינו פורענויות רחמנא לצלן, שלא

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו
כאן בפרשת ויחי תשפ"ב, סוף חומש
בראשית.

אנחנו נעסוק גם בתחושות מהפרשה הזו
וגם בסוגיות. לא יודע במה נתחיל... בשם
ה' נעשה ונצליח!

כן, אז קודם כל התחושה: בפרשה תחושה
קשה – הסתלקות של יעקב אבינו,
הסתלקות של יוסף הצדיק, סיום של
התקופה המופלאה הזו והתחלה של הגלות
המר והנמהר. אז ראוי שנתייחס למושג
'גלות וגאולה'.

למרות שכביכול אלו מושגים שגורים בפי
כל, מה המשמעות שלהם? ואין חכם כבעל
הנסיון – מי שנוול בגלות, אפילו הגלות
של ימינו, וחי בין האומות, אחר כך זוכה
לעלות לארץ ישראל, אז יש לו איזו מין
השגה כלשהי מה זה גלות ומה זו גאולה.
אמנם זו לא גאולה שלמה, אבל זו עליה
רוחנית גדולה: הגלות – זה זוועה!

יש גם גלות תודעתית – שעם ישראל לא
מודע לשליחות שלו, לתפקיד שלו, לדרך
שלו. אם עם ישראל, חלקים מודעים
כמובן, אבל אם יש הרבה חלקים שלא
מודעים לעומק, אז למה אנחנו מצפים?
שאומות העולם יודו בשליחות שלנו? יודו
בתפקיד שלנו? יודו בתורתנו הקדושה?

נהיה ככל העמים כי אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

"אתה בחרתנו מכל העמים" – למה בחר אותנו? לעשות את עבודתו, לגרום על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים להשראת שכינתו יתברך בעולם! המטרה היא לא רק תורה ומצוות. תורה ומצוות ומעשים טובים הם האמצעים. המטרה היא התגלות ה' בעולם – התגלותו בפועל, שימלך על העולם בגלוי על ידי השראת השכינה, שזה קצה התגלותו יתברך בעולם, בקודש הקודשים על הר הבית, ו"מציון תצא תורה" לכל העולם ותיקון עולם במלכות שדי – זו התכנית.

היצר הרע הפרטי והכללי מתנגדים לתכנית הזו, מנסים לעכב את הגאולה ולגרום לגלות ולחורבן. אם אפשר חלילה לנסות להשמיד את עם ישראל בגשמיות וברוחניות – זה התפקיד של הסטרא אחרא, וזה מה שהיא משתדלת מאד לעשות. "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם".

אז אנחנו רואים בפרשה איך אנחנו שוקעים בגלות. וזה מזעזע! זה כואב בנשמה! איך באנו לשם עוד איכשהו בכבוד מלכים, למרות שהיה רעב ונזקקנו למצרים, ובכל זאת כיבדו שמה את יעקב אבינו ואת יוסף הצדיק ואת השבטים – ואיך כל זה הולך ושוקע בבוץ המזעזע...

הנה כשמסתלק יעקב אבינו, מביאים אותו לקבורה בארץ ישראל – האומות שהיו פה, הכנענים, יוצאים למלחמה נגד עם ישראל שבא לקבור את יעקב. ככה כתוב. אבל אז הם רואים על הארון של יעקב אבינו כתר של מצרים! אופס... 'כתר של מצרים? אהה, זה לא מישהו סתם – כתר של מצרים!!

אז הם אומרים לעצמם 'מה אנחנו נילחם במצרים? לא' – הם מתבטלים בפני הכתר של מצרים. והמלכים האלה שהיו פה, כל אחד ואחד שם את הכתר שלו על הארון גם כן, לכבד. את מי לכבד? את יעקב אבינו? לא, יעקב אבינו, רצו להילחם בבנים שלו – לכבד את כתר מצרים!

תראו איזה מצב! יעקב אבינו בחיר האבות, השבטים באים לקבור אותו במערת המכפלה – ואנחנו חוסים בצלו של הכתר המצרי! ואם יוסף לא היה שמה מלך במצרים, משנה למלך ומלך, אוי ואבוי מה שהיה קורה לעם ישראל... לא היה שום ליווי ושום כלום, ומי יודע מה ואיך. רק שאבא שבשמים ריחם, ועשה את כל מה שעשה כדי שלפחות בדור ההוא, הכניסה לגלות תהיה יחסית רכה.

מה זה אומר שהאומות שהיו פה רצו להילחם בבניו של יעקב? זה אומר שהם לא השלימו עם זה שהארץ שייכת ליעקב ולבניו. הם הרגישו מאוימים. הם רצו למנוע מהם אפילו לבוא ולקבור את יעקב – במערת המכפלה, שנקנתה בכסף. תראו את הסדר בעולם, את מפת הקרב שהיתה אז, שכשראו את כתר מצרים – 'אהה, עם כתר מצרים לא מתעסקים'. זו הגלות: עם יעקב מתעסקים, עם כתר מצרים לא מתעסקים.

ועד היום, אמנם זכינו ברוך ה' אלוקי ישראל לקיבוץ גלויות, לא שלם, חלקי, ולמדינה יהודית לא שלמה אבל חלקית – אבל אנחנו חוסים! חוסים בכתר למשל של ארצות הברית. אנחנו תלויים מכל מיני בחינות, זו לא עצמאות לגמרי, צריכים 'גיבוי' מה שנקרא – גיבוי כלכלי, מדיני, צבאי. תראו מה קרה במלחמת יום כיפור, כשנגמרה התחמושת וחלקי החילוף – היינו תלויים בארצות הברית, שיעשו רכבת אווירית.

**"כולנו צריכים לעבוד!
בחיים האלה לא באנו
להנות – באנו להילחם,
להעלות את הניצוצות,
לתקן את העולמות,
לתקן את השכינה,
לתקן מחשבה דיבור
ומעשה, לעשות נחת
רוח לאבא שבשמים!"**

מעשינו יכולים לשנות את העולם לטובה למצב של גאולה – כל זה לא שגור בפי רוב עם ישראל. לא, לא, גם לא שגור בפי כל מי שעוסק בפנימיות, גם לא.

על מושגים מסוימים אפילו בתלמוד יש מחלוקת: מה המהות של ימות המשיח, מה המהות של הגאולה ושל העולם הבא. זה לא ברור. יש דעות כאלה, דעות אחרות. וזה גם חלק מהמלחמה, שהי גם מסתיר. גם היצר הרע הכללי מסתיר, אבל גם משמים מסתירים. 'ערפל קרבי', שהסטרא אחרא גם לא תדע בדיוק הכל, את כל התכניות ואיך הן תתבצענה.

זו הגלות! זו הגלות. אלה סימני הגלות, גלות השכינה, גלות עם ישראל. אפילו שאנחנו בארצנו – עדיין לא כל עם ישראל מבין את תפקידו, לא כל עם ישראל מקיים את תפקידו, ולא כל עם ישראל מודע למה זה התורה והמצוות האלה ולמה צריך לקיים אותם. ויש הרבה דעות מעורבות, הרבה בלבול, הרבה מוחין שחדרו מהאומות. ואנחנו 'סוחבים', איכשהו, שורדים. חלקים מאתנו ברוך ה' אלוקי ישראל מתחזקים, מתקרבים לאבא שבשמים, פלא פלאים! אבל יש מלחמה – על כל נשמה ועל האומה הקדושה כולה. ואין שקט.

לכן אומר הרמב"ם שלא נדע איך יהיה עד שיהיה – לא נדע איך תהיה הגאולה עד שהיא תהיה.

ברור שצריך לחזור בתשובה, תשובת הפרט, תשובת הכלל – תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א: להשיב את השכינה.

בשביל להשיב את השכינה, בני אדם צריכים להיות קדושים! זה לא עכשיו ככה בקלות. ואחרי שכן אדם קדוש וצדיק – צריך להיות עניו, וצריך לעשות את ההכנות כדי שתשרה עליו רוח הקודש, ואם אפשר שתשרה עליו נבואה, ולעשות כוונות וייחודים שבאמת ישפיעו למעלה ובאמת יתקנו.

תראו את המאמר אצל האר"י הקדוש: ארבעה נכנסו לפרד"ס – רבי עקיבא וחבריו, שרצו לתקן את חטא אדם הראשון כדי שתבוא הגאולה. והם טעו. רק רבי עקיבא צדק חלקית במה שהוא כיוון. כל האחרים ניזוקו. הוא לא ניזוק. בכלל הוא היה צריך לעשות את כל הכוונות האלו לבד, אומר האר"י הקדוש, ולא לשתף אחרים.

למרות שיש מדינה פה שנחשבת למעצמה, ויש, בטבע, יש לנו כל מיני יכולות פלאי פלאים, שזה הכל גם מתנה מהשמים – עדיין הכל מוטל בספק. לא יודעים מה יהיה ואיך יהיה, ורוצים לבלוע את עם ישראל, לבלוע את עם ישראל. לא מכירים בזה שאנחנו בניו של מקום ושיש לנו תפקיד בעולם.

ולמה? מפני עוונותינו – הסתלקות האור, הסתלקות השכינה, הסתלקות הקדושה, הסתלקות התורה, הסתלקות פנימיות התורה מכלל העם – כי ברוך ה' עם ישראל שומר את התורה והמצוות, אבל לא היתה הפצה. עד לשנים האחרונות לא היתה הפצה המונית בעם ישראל – ובטח לא של פנימיות התורה, חסידות, קבלה, השקפה, ועכשיו 'דרך עץ החיים', שזה מה שאנחנו מפיצים.

ולכן חסרה לכלל עם ישראל ההבנה העמוקה והכללית איך כל זה עובד, איך כל העולמות עובדים, איך הספירות, הפרצופים, איך המעשים שלנו משפיעים למעלה, איך מה שקורה למעלה משפיע פה, מה האחריות שלנו, איך אנחנו על ידי

”המטרה היא לא רק תורה ומצוות. תורה ומצוות ומעשים טובים הם האמצעים. המטרה היא התגלות ה' בעולם – התגלותו בפועל, שימלוך על העולם כולו על ידי השראת השכינה”

גם בפרט: בן אדם שעכשיו נמצא באור וקדושה, עובד את ה', הכל טוב – רחמנא לצלן אם מתחיל לבחור ברע וליפול – מתחילה הגלות שלו. וזה לא בא במכה אחת, "היום אומר לו עשה כך, מחר אומר לו עשה כך". בסוף "אומר לו עבוד עבודה זרה". הוא לא אומר לו את זה בהתחלה – בשלבים, עד שהוא תופס אותו.

גם הגאולה היא קמעא קמעא – "גאולתן של ישראל בתחילה קמעא קמעא", כאיילת השחר, לאט לאט – עד שהאור של הגאולה יתגלה פתאום. "ויפתאם יבוא אָל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן", זה יהיה פתאום. איך ומה? "לאלקים פתלנים".

אז אנחנו צריכים להתעמק: מה זה הגלות הזו המזעזעת, מה זה שעם ישראל לא במקומו, לא בתפקידו, לא בדרגתו, לא בתודעתו, לא מבין לא יודע, לא יודע!

הנה, אני גר פה בגילה – עיר הקודש, ירושלים עיר הקודש! אתם חושבים שכל השכנים פה יודעים מה מטרת הבריאה? שכל הנוער למשל, דוגמא כן? בגילה, יודע מה תפקידו של עם ישראל ומה זו גלות ומה זו גאולה? הם לא יודעים כלום. כלום-כלום. הם יודעים דברים אחרים. לצערנו מעניינים אותם אולי דברים אחרים. ילדים טובים כולם! אבל המוחין לא התפשטו, לא התפשטו כראוי.

מי מונע את התפשטות המוחין? זה שמונע את הגאולה, הוא מונע את התפשטות המוחין – כי אמר המשיח לרבנו הבעש"ט הקדוש זי"ע שהוא יבוא "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". אה... זאת אומרת שצריך שגם אלה שיושבים בחוץ, יהיה להם גם כן פנימיות דפנימיות דפנימיות התורה, במוחין, בלב שלהם – שיבינו מה הם עושים פה, מה יהודי עושה בעולם

האר"י הקדוש בעצמו היה צריך לתקן את המרח"ו, תלמידו הקדוש הרב חיים ויטאל, ועל ידי זה להביא את הגאולה. והמרח"ו רצה להפיץ דווקא ולהאדיר את שמו של רבו ולהפיץ אותו – וזה גרם להסתלקות רבו, וזה גרם לזה שהגאולה לא באה. ובכל פעם יש תקלות. כל דבר טוב וחשוב וקדוש – הסטרא אחרא נלחמת על זה.

אז יש לנו כלל "בתחבולות תעשה לך מלחמה", בפרט ובכלל – איפה בני אדם שעושים להם מלחמה בתחבולות? שמבינים את מפת הקרב? כמה אנשים מבינים את מפת הקרב?

ראינו בפרשה: הפעם יעקב אבינו הבין יותר מיוסף את מפת הקרב, כן? כשהוא ברך את אפרים ואת מנשה, והוא שם את ימינו על אפרים כי הוא ראה, כבר גילו לו משמים, זה היה בסוף ימיו – וגילו את כל התכנית עד אחרית הימים, מה שלא היה קודם. הוא רצה לספר – היה קטרוג, והשכינה הסתלקה. והוא לא יכול היה לספר מה יקרה באחרית הימים, מתי תבוא הגאולה. כל זה גם כדי להסתיר מהסטרא אחרא, וגם כדי שלא נתייאש, כי הנה עברו כמה שנים מאז יעקב אבינו, והגאולה עוד לא באה.

אז כל העולם הזה כולו מסתכם בשתי מילים: גלות וגאולה. זה כל הסיפור. גלות וגאולה.

ויש שלבים מהגלות לגאולה – יש שלבים בכניסה לגלות לא עלינו, ויש גם שלבים ביציאה מהגלות ובהשגת הגאולה השלמה ובגאולת עולמים, כי גאולת מצרים לא היתה גאולת עולמים.

" בשביל להשיב את השכינה, בני אדם צריכים להיות קדושים! זה לא עכשיו ככה בקלות. ואחרי שבן אדם קדוש וצדיק – צריך גם להיות עניו, וצריך גם לעשות את ההכנות כדי שתשרה עליו רוח הקודש "

הזה, למה הוא בא לפה? הוא בא להשתכר? לקחת סמים? לעשות שטויות? לנסוע לאמריקה? למה הוא בא לפה?! למה זכה בחור יהודי שנולד בארץ ישראל, לאיזו מעלה הוא זכה! שלא נולד איפה שאני נולדתי, פלא פלאים! הוא מעריך את זה? או שהוא שומע את ההורים: "ואו, איזה באסה, אי אפשר לנסוע לחו"ל עכשיו בגלל הקורונה... מתי נוכל כבר לצאת?"

כן, יש אנשים שעזבו את הארץ, צבר'ס, נסעו לגלות – הילדים שלהם כבר התבוללו בין האומות, כבר יש להם נכדים לא יהודים. האם זה התפקיד שלנו? בשביל זה ה' ברא אותנו? לא.

טוב, אז מה זה הגאולה? הגאולה, זה התגלותו של ה' יתברך, ושלא יהיה יותר רע בעולם, לא בפרט ולא בפלל, ה' שוחט ליצר הרע – זהו. ואחר כך העולם מתעלה בדרגות גדולות של רוחניות, ויהיה זמן של קבלת שכר על כל התורה ומצוות ומעשים טובים שעשינו.

הגלות – ההיפך הגמור: הם לראש ואנחנו לזנב וייסורים קשים.

ויש דרגות אמצע, כמו שיש דרגות אמצע, ראינו בפרשה, מרגע שיעקב ירד למצרים עד השעבוד – ככה יש דרגות אמצע מרגע שיוולד בעזרת ה' בחומש הבא משה רבנו, ויוציא את עם ישראל ממצרים בתור שליח של אבא שבשמים.

ועכשיו עד הגאולה השלמה גם יש שלבים – שלבים בנפילה, שלבים בקימה.

כדי שתבוא הגאולה צריך לסיים להעלות את הניצוצות. את הניצוצות צריך להעלות על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים, תפילות וייחודים ולעמוד בנסיונות, בפרט ובפלל – עבודה לשם שמים! זה מעלה את הניצוצות. אם בן אדם פוגם רחמנא לצלן, הניצוצות נעשקים עוד פעם, וזה מעכב את התהליך.

על ידי העלאת הניצוצות קודשא בריך הוא מתייחד עם השכינה – זה תיקון עצום של שם הוי"ה ושל העולמות, השפע והגילוי פנים יורד. וצריך שיהיה ייחוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה שאינו נפסק – כי אם הוא נפסק, אז שוב השפע לא יורד, הגילוי פנים מפסיק. וזה יקרה בעזרת ה' בגאולה השלמה, כשכבר יגמר הרע – אז לא יהיה מי שיגרום לפירוד, חלילה, בין קודשא בריך הוא ושכינתיה. מבינים?

אז זה הענין של הגלות, וזה הענין של הגאולה, הפרטית והכללית. וכולנו צריכים לעבוד! בחיים האלה, לא באנו להנות – באנו להילחם, להעלות את הניצוצות, לתקן את העולמות, לתקן את השכינה, לתקן מחשבה דיבור ומעשה, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים!

עד כאן הנושא הזה.

הנושא הנוסף, זה היחס של השבטים ליוסף ויוסף לשבטים אחרי הסתלקותו של יעקב אבינו:

אחרי הסתלקותו, מביא רש"י, שיוסף הפסיק לקרב את האחים. הוא היה מקרב אותם אצלו, הם היו באים לאכול אצלו. והם התחילו לדאוג מה קרה, מה השתנה. הם פחדו שהוא רוצה לנקום בהם. אז הם תיקנו עצה ביניהם להגיד משהו שהוא לא נכון – שיעקב אמר שהוא ימשיך לכלכל אותם. אז באו ואמרו לו את זה. ויוסף בכה ופייס אותם. אמר להם 'אל תדאגו. אתם רציתם לרעה', כן? 'כשמכרתם אותי – במילים שלי אני אומר: 'וה' רצה לטובה כדי לכלכל אתכם'. והם אמרו לו: 'אנחנו עבדים שלך'.

מה קורה פה? – הם חשבו שבזמן שיעקב אבינו חי, הוא התייחס אליהם יפה, זאת אומרת יוסף הצדיק התייחס אליהם יפה – בגלל כיבוד אב. עכשיו שהאב הסתלק, אז הוא ישנה את טעמו וינקום בהם. יוסף הצדיק! הוא ינקום בהם?! עוד פעם חשדו בו. בעיה. ולמה הוא שינה את טעמו ולא

” כל דבר טוב וחשוב וקדוש – הסטרא אחרא נלחמת על זה.”

קרב אותם כמו קודם? גם בעיה. אני לא יודע מה הסיבה שלו.

מה שאנחנו יכולים לראות כאן, שיש יחסים בין בני אדם – לפעמים יש קרע בין בני אדם בגלל שזה פגע בזה וזה נעלב מזה, זה עשה רע לזה וזה עשה... כן? מה שקורה בין בני אדם. ואז מאיזושהי סיבה עושים 'סולחה', ומתחילים את היחסים מחדש. השאלה אם נשאר 'רשימו', אם נשאר רושם, של מה שהיה קודם, או שנמחק – כשאומרים לך סליחה ומחילה, האם אתה סולח ומוחל באמת, ולא נשאר שום רושם בלב שלך? או נשאר רושם, או נשאר זיכרון, או שנשארת איזו נקודה שאתה תיקום ותיטור? זאת השאלה.

האם בזה נפטרה הבעיה? לא. אנחנו יודעים על פי הקבלה: עשרת הרוגי מלכות – זה בא לכפר על השבטים ועל מכירת יוסף. וגם ירבעם ורחבעם – המחלוקת ביניהם, זה עדיין 'מי בראש'. זאת אומרת שאם לא מתקנים את התיקונים באמת עד הסוף כמו שצריך – בגלגולים הבאים הדבר הזה מופיע עוד פעם. אומרים חכמי הקבלה שהמחלוקת הזו תיפטר סופית בגאולה השלמה, כשיבואו שני המשיחים, "והיו לאחדים בידך" – שהם יהפכו להיות אחד, מאוחדים, ולא תהיה קנאה ולא תהיה שנאה בין שני הצדדים, רק אז!

תראו כמה שנאה, קנאה, חוסר סליחה, חוסר תיקון. זה מתגלגל וממשיך, ויכול להופיע אלפי שנים אחר כך – עדיין זה לא תוקן, השנאת חינם, וכן הלאה. זהו. מה אנו, מה חיינו?

אז בואו כולנו נשתדל לעשות את התיקון באמת, תיקון לשם שמים מושלם, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, לא לחשוד בכשרים, אם מישהו מבקש ממך סליחה ומחילה כשיבקש מכל הלב – תמחל לו. גם אם זה לא מכל הלב – גם תמחל לו. לעבוד על הרושם הזה של השנאת חינם שהוא קשה מאד, שנשאר בלב. הכי טוב גם לא לשנוא ולא לפגוע. טוב, בני אדם הם לא מלאכים – אבל צריך לעבוד על זה.

יהי רצון שנגאל במהרה וברחמים, באחדות ובשמחה! ונעשה נחת רוח לאבא שבשמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך!

” כל העולם הזה כולו מסתכם בשתי מילים: גלות וגאולה. זה כל הסיפור. גלות וגאולה.”

הרי כיבוד אב, זה גם אחרי שנפטר האב – אז חשדו בו שהוא לא מכבד את יעקב אבינו אחרי מותו! זה קצת מזכיר את מה שהיה, להבדיל אין סוף הבדלות, אצל עשו – שהוא חשב: טוב, מתי שישתלק הזקן, הוא יהרוג את יעקב. והם חשדו בו הרי מההתחלה שהוא קליפה – כמו שעשו וישמעאל הם קליפה, הם חשבו שהוא הקליפה של יעקב, כי היה מתיפיף, כי היה עושה מה שהוא עושה.

האם בזה שהוא פייס אותם – גמרנו? נגמרה המחלוקת הזו בין השבטים לבין יוסף, או לא? בסופו של דבר הוא גם השביע אותם, וגם נתן להם את ה'סיסמא' "פֶּקֶד וְפֶקֶד". הוא אמר להם את המשך התכנית: אם יבוא גואל ויגיד "פֶּקֶד וְפֶקֶד" – זה הגואל, תדעו. אבל הוא ביקש שיעלו את העצמות שלו, לקבור אותם בשכם. והם קיבלו את זה. היה פה איזה משא ומתן, איזה הסכם, הוא זן ופרנס אותם. וכולם בסוף הסתלקו.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיך-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

החזקת הדבקות בכל תנאי

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

- א. האור בלב משתנה בכל רגע בהתאם לעבודת האדם את בוראו, ובהתאם לניצוצות שיש להעלות, ובהתאם לניסיונות שצריך לעבור.
- האור בלב – אור של קדושה, אור של נחמה, אור של שמחה, אור של גילוי. שמור על האור כי הוא הבסיס להשראת שכינתו!
- ב. אל תוותר אפילו רגע אחד על הדבקות בו ית', כי על זה עומד העולם!
- ג. כאשר האדם מרכבה לקדושה – כל העולם מתבשם, ובזכותו קיים!
- ד. אם לא נלחם בכל רגע על הדבקות, היא תחמוק!
- ה. אם האדם דבק בבוראו בכל רגע – גם ה' ית' דבק באדם בכל רגע, עד להשראת שכינתו בו.
- ו. ככל שהעולם מתדרדר, יש להתחזק במלחמה הפנימית, בדבקות בה' ית', ולהקרין אהבה לזולת!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

השמחה כל כך חשובה.
"עוז וחדווה במקומו".
אומר רבנו האר"י ז"ל הקדוש:
"אין אדם למד אלא איפה שליבו
חפץ" – איפה שאדם חפץ בתורה,
איפה שהוא שמח, שם הברכה שלו.
שם התיקון שלו.
מתוך 'ונתת שמחה בליבי - שירי אמת'

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

